

2. *Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.*
3. *Цимбалюк В. І. Судова психіатрична експертиза свідків і потерпілих у кримінальному процесі. Правова держава. 2016. № 21. С. 240-244. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Prav_2016_21_41 (дата звернення: 12.04.2020 р.).*
4. *Про психіатричну допомогу: Закон України від 22.02.2000 р. Відомості Верховної Ради України. 2000. № 19. Ст. 143.*

УДК 351.72:347.73(477)

Ковальова М. В.

*к.ю.н., доцент, доцент кафедри
адміністративного права і процесу та
митної безпеки факультету підготовки,
перепідготовки та підвищення кваліфікації
Університет ДФС України*

Жуковський Д. С.

*здобувач вищої освіти факультету підготовки,
перепідготовки та підвищення кваліфікації
Університету ДФС України*

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ

Актуальність теми полягає у тому, що на сьогодні відбувається активна глобалізація фінансової сфери, що проявляється у динамічному розвитку ринку валют, системи транснаціональних банків, формуванні розгалуженої мережі офшорів і глобальних комп'ютерних мереж, які забезпечують миттєві переміщення капіталів, що у свою чергу створює можливість руйнування навіть стійких економічних систем, зумовлюючи адекватні політичні зміни. Крім того, у контексті зазначеного особливої уваги набула проблема забезпечення фінансової безпеки як однієї із найважливіших складників національної економічної безпеки кожної окремої держави, що прогресуючими темпами переростає в важливу всесвітню проблему. Отже, комплексний концептуальний підхід до дослідження транснаціональної організованої злочинності в Україні та їх шляхів протидії є нагальним питанням сьогодення.

Актуальність та багатоаспектність досліджуваної проблеми зумовили наявність наукових досліджень таких вчених-правознавців, як: Г.П. Жаровська, Т. Міщенко, І.В. Пшеничний, О.Ю. Шостко та інших.

Доцільно розкрити дефініцію поняття «транснаціональна злочинність». Так, І.Пшеничний під цим поняттям розуміє форму міжнародної діяльності організованих злочинних груп або організацій із використанням різних методів,

у тому числі і примусового характеру, та заборонених товарів і послуг. При цьому така діяльність має виходити за межі однієї країни [4, с. 11].

Г.П Жаровська зазначає, що серед головних ознак транснаціональної організованої злочинності є високий прибуток і постійне збільшення доходів; глобальність масштабів злочинної діяльності, її постійний та різноманітний характер; тотожність з діяльністю найбільших легальних корпорацій; проникнення в органи влади й управління держав; швидка адаптація до протидії правоохоронних органів; соціальний контроль [2, с. 142-143].

Так, положення Кримінального кодексу України закріплюють правові підстави для притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які беруть участь у створенні злочинних організацій, у тому числі і транснаціонального масштабу. Відповідно до статті 28 КК України надано визначення організованої групи та злочинної організації, а у статті 255 окреслено нормативно-правове закріплення норми про кримінальну відповідальність за створення злочинної організації, при тому, що вчинення злочину організованою групою є кваліфікуючою ознакою, що включена у багато статей Особливої частини КК України [1].

Кримінальним кодексом України встановлено і кримінальна відповідальність за організацію, керівництво чи сприяння зустрічі представників злочинних організацій або організованих груп для розроблення планів й умов спільного вчинення злочинів, матеріального забезпечення злочинної діяльності або координації дій об'єднань злочинних організацій, або організованих груп [1]. Тобто ці норми визначають перелік осіб, які діють у складі злочинного об'єднання й індивідуалізують їх кримінальну відповідальність.

Слід зазначити, що транснаціональна організована злочинність є найбільш небезпечною формою злочинної діяльності, що загрожує суспільному розвитку людства у цілому. Тому протидія цьому явищу потребує узгоджених дій міжнародного співтовариства, що суттєво підвищує роль міжнародного співробітництва у правоохоронній сфері [5, с. 322].

На національному рівні протидія такого роду злочинності потребує узгодження дій усіх правоохоронних органів, формування спільних оперативних, слідчих груп та аналітичних центрів. Також існує потреба в удосконаленні нормативно-правової бази протидії цьому явищу, що має враховувати наявні світові стандарти. Отже, імплементація Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності в законодавство України має передбачати внесення до нього, тим паче враховуючи європейський вектор нашої держави [3, с. 5].

Таким чином, можна прийти до висновку, що протидія транснаціональній організованій злочинній діяльності має здійснюватися в наступних напрямках: активізація роботи правоохоронних органів; відповідність правоохоронних дій реальному стану транснаціональної злочинності; нарощування зусиль у боротьбі з етнічною злочинністю; вдосконалення засобів правової протидії транснаціональній організованій злочинності; подальший розвиток взаємодії

правоохоронних органів України із правоохоронними органами зарубіжних країн; вдосконалення системи протидії транснаціональній організованій злочинності та корупції всередині України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. *Кримінально-виконавчий кодекс України : Закон України від 11 липня 2003 р. № 1129-IV. Дата оновлення: 28.03.2021. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15> (Дата звернення: 10.04.2021)*
2. *Жаровська Г. П. Транснаціональна організована злочинність в Україні: феномен, детермінація, протидія: монографія. Чернівці: Чернівець.нац. ун-т, 2018. 568 с.*
3. *Мищенко Т. Адміністративно-правове забезпечення організації боротьби зорганізованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками : автореф. дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07. Суми: Сум. держ. ун-т, 2017. 19 с.*
4. *Пищичний І.В. Організована транснаціональна злочинність і роль правоохоронних органів у протидії їй : автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2000.16 с.*
5. *Шостко О. Ю. Протидія організованій злочинності в європейських країнах : монографія. Х. : Право, 2009. 400 с.*

УДК 343.296

Крамар Р. А.

*к.ю.н., доцент, декан юридичного факультету
Львівського університету бізнесу і права*

ДО ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО МЕХАНІЗМУ ВИЯВЛЕННЯ ТА ВІДСТЕЖЕННЯ АКТИВІВ, ЛЕГАЛІЗОВАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

Щороку в глобальному масштабі корупція генерує доходи в розмірі мільярдів доларів США. Більша частина активів, легалізованих за допомогою здійснення корупційних злочинів, ніколи не буде повернута потерпілими країнами з причини неможливості визначити їх місцезнаходження. На сьогодні міста, де здійснюються великі фінансові операції і масова торгівля фінансовими продуктами – включають в себе не тільки традиційні центри, такі як Нью-Йорк, Лондон і Токіо, а й зростає число нових фінансових столиць в Азії, на Близькому Сході і за їх межами. Отриманий прибуток в результаті вчинення злочинів, часто перекладається в фінансові центри в спробі перешкодити зусиллям правоохоронних органів, спрямованим на виявлення та відстеження активів, легалізованих злочинним шляхом. Тому ефект від розслідування злочинів, пов'язаних з корупцією в державних органах, відмиванням коштів, а також фінансових злочинів багато в чому залежить від здатності слідчого